

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง "ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 450 คน มีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 448 คน ได้ผลซึ่งสามารถนำมาเสนอแยกเป็นหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ

- 1.1 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ระดับการศึกษา แผนการเรียน ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทอมที่ผ่านมา อาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน
- 1.2 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ
- 1.3 พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
- 1.4 ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
- 1.5 ความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
- 1.6 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ได้แก่ เหตุผลที่ไม่รับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ ผู้ดำเนินรายการ ความถี่ในการออกอากาศช่วงเวลาในการออกอากาศและความยาวในการออกอากาศแต่ละครั้ง

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

- 2.1 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA)
  - 2.1.1 สมมติฐานที่ 1 - ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร
  - 2.1.2 สมมติฐานที่ 2 - พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

- 2.2.1 สมมติฐานที่ 3 - ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.2.2 สมมติฐานที่ 4 - ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.2.3 สมมติฐานที่ 5 - พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการ

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคคูณ

- 2.3.1 สมมติฐานที่ 6 - ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษและความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.3.2 สมมติฐานที่ 7 - ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ผลการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 **ลักษณะทางประชากร แจกแจงตามค่าความถี่และค่าร้อยละดังแสดงในตารางที่ 1-9**

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	164	36.6
	หญิง	284	63.4
	รวม	448	100.0

จากตารางที่ 1 การศึกษาครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายคือร้อยละ 63.4 ในขณะที่เพศชายมีร้อยละ 36.6

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
อายุ	14-15 ปี	85	19.0
	16-17 ปี	299	66.7
	18 ปีขึ้นไป	51	11.4
	ไม่ระบุ	13	2.9
	รวม	448	100.0

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดคือ ร้อยละ 66.7 มีอายุอยู่ระหว่าง 16-17 ปี รองลงมาคือกลุ่มอายุ 14-15 ปี มีร้อยละ 19.0 และกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.9

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของโรงเรียน	โรงเรียนรัฐบาล	311	69.4
	โรงเรียนเอกชน	90	20.1
	โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	47	10.5
	รวม	448	100.0

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในประเภทของโรงเรียนรัฐบาลถึงร้อยละ 69.4 รองลงมาคือโรงเรียนเอกชนร้อยละ 20.1 และโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 4	135	30.1
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	153	34.2
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	160	35.7
	รวม	448	100.0

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละระดับชั้นของมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนใกล้เคียงกันมากคือ ร้อยละ 35.7 และ 34.2 ตามลำดับ ในขณะที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนน้อยกว่าเพียงเล็กน้อยคือ ร้อยละ 30.1

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแผนการเรียน

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
แผนการเรียน	วิทย์-คณิต	164	36.6
	ศิลป์-คำนวณ	161	35.9
	ศิลป์-ภาษา	97	21.7
	อื่นๆ ได้แก่ ไทย-สังคม ศิลป์ทั่วไป และวิทย์-ช่าง	26	5.8
	รวม	448	100.0

จากตาราง 4.5 กว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในแผนการเรียนวิทย์-คณิตและศิลป์-คำนวณซึ่งมีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 36.6 และ 35.9 ตามลำดับ รองลงมาคือแผนการเรียนศิลป์-ภาษาคือ ร้อยละ 21.7 ส่วนแผนการเรียนอื่นๆ ได้แก่ ไทย-สังคม ศิลป์ทั่วไปและวิทย์-ช่าง มีกลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.8

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมา

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ (เกรด)	ดีมาก (เกรด 4 หรือ A)	84	18.8
	ดี (เกรด 3 หรือ B)	141	31.5
	พอใช้ (เกรด 2 หรือ C)	137	30.6
	ผ่าน (เกรด 1 หรือ D)	72	16.1
	ไม่ผ่าน (เกรด 0 หรือ E)	12	2.7
	ไม่ระบุ	2	0.4
รวม		448	100.0

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมาอยู่ในระดับดี (เกรด 3 หรือ B) จนถึงดีมาก (เกรด 4 หรือ A) คิดเป็นร้อยละ 50.3 และกว่า 1 ใน 4 มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี (เกรด 3 หรือ B) และพอใช้ (เกรด 2 หรือ C) ในจำนวนที่ใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 31.5 และ 30.6 ตามลำดับ ผลการเรียนในระดับผ่าน (เกรด 1 หรือ D) มีไม่ถึง 1 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างคือ ร้อยละ 16.1 และผลการเรียนในระดับไม่ผ่าน (เกรด 0 หรือ E) มีจำนวนไม่มากนักเพียงร้อยละ 2.7

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองชาย

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองชาย	รับราชการ	75	16.7
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	8.0
	พนักงานบริษัทเอกชน	72	16.1
	ทำธุรกิจส่วนตัว	198	44.2
	อื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป	60	13.4
	ค้าขาย เกษตรกรรม		
	ไม่ระบุ	7	1.6
รวม		448	100.0

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาหรือผู้ปกครองชายประกอบอาชีพมากที่สุด 3 อันดับแรกดังนี้ อันดับ 1 คือ ทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่บิดาหรือผู้ปกครองชายมีอาชีพนี้มากถึงร้อยละ 44.2 อันดับ 2 คือ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 16.7 และอันดับ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 16.1 และกลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาหรือผู้ปกครองชายที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 8.0

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดาหรือผู้ปกครองหญิง

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของมารดาหรือผู้ปกครองหญิง	รับราชการ	60	13.4
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	5.1
	พนักงานบริษัทเอกชน	40	8.9
	ทำธุรกิจส่วนตัว	120	26.8
	อื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป	26	5.8
	ค้าขาย เกษตรกรรม		
	ไม่ระบุ	4	0.9
รวม		448	100.0

จากตารางที่ 8 อาชีพที่มารดาหรือผู้ปกครองหญิงของกลุ่มตัวอย่างทำมากที่สุด 3 อันดับแรกมีดังนี้ อันดับที่ 1 คือ ทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีถึงกว่า 1 ใน 4 ของมารดาหรือผู้ปกครองหญิงที่ยึดอาชีพนี้ คิดเป็นร้อยละ 26.8 อันดับ 2 คือ รับราชการ ร้อยละ 13.4 และอันดับ 3 คือ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาหรือผู้ปกครองหญิงที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 5.1

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

ลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของ ครอบครัวโดย เฉลี่ย/เดือน (บาท)	ต่ำกว่า 20,000	60	13.4
	20,001-40,000	165	36.8
	40,001-60,000	74	16.5
	60,001-80,000	45	10.0
	80,001-100,000	37	8.3
	มากกว่า 100,001	32	7.1
	ไม่ระบุ	9	2.0
รวม		448	100.0

จากตารางที่ 9 รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากกว่า 1 ใน 4 มีรายได้โดยเฉลี่ย 20,001-40,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ 40,001-60,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 16.5 ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวซึ่งมีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือนคือ ร้อยละ 13.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีรายได้โดยเฉลี่ยมากกว่า 100,001 บาทต่อเดือนมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 7.1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 1.2 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ จำแนกตามค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 10 - 13

ตารางที่ 10
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ

ระดับความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มากที่สุด	55	12.3	3.31	0.95
มาก	111	24.8		
ปานกลาง	213	47.5		
น้อย	55	12.3		
น้อยที่สุด	14	3.1		
รวม	448	100.0		

จากตารางที่ 10 พบว่า 3 ใน 4 ของกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางจนถึงมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 47.5 มีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ในระดับมากที่สุด เป็นร้อยละ 24.8 กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับมากที่สุดและน้อยในจำนวนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 12.3 โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางด้วยค่าเฉลี่ย 3.31 และจัดได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับของความต้อการฯ ไม่แตกต่างกันมากนัก (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95)

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11
แสดงอันดับที่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
จุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

จุดมุ่งหมาย	อันดับที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง	1	1.82	1.24
เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต	2	1.22	1.13
เพื่อให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิม	3	1.21	1.13
เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยไทย	4	0.74	1.03
เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อต่างประเทศ	5	0.41	0.82
เพื่อต้องการมีความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเหนือผู้อื่น	6	0.32	0.72
เพื่อให้บิดา มารดาหรือผู้ปกครองชื่นชมในความสามารถ	7	0.12	0.47
เพื่อแนะนำหรือให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่เพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว	8	0.11	0.46

จากตารางที่ 11 จุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ อันดับ 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง ด้วยค่าเฉลี่ย 1.82 อันดับที่ 2 เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.22 และอันดับที่ 3 คือ เพื่อให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ยต่างกับอันดับ 2 เพียงเล็กน้อยคือ 1.21

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12
แสดงอันดับที่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
เนื้อหาภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างต้องการแสวงหาความรู้

เนื้อหา	อันดับที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
คำศัพท์ (Vocabulary)	1	5.33	2.36
การสนทนาโต้ตอบ (Conversation)	2	5.19	2.78
การฟัง (Listening)	3	4.58	2.29
หลักไวยากรณ์ (Grammar)	4	4.34	2.83
การอ่านทำความเข้าใจเรื่อง (Comprehension)	5	4.12	2.40
การออกเสียง (Pronunciation)	6	3.65	2.43
สำนวน (Idiom)	7	3.30	2.35
การเขียน (Writing)	7	3.30	2.19

จากตารางที่ 12 เนื้อหาของภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจแสวงหาความรู้มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดเรียงตามลำดับมีดังนี้คือ อันดับ 1 คำศัพท์ (ค่าเฉลี่ย 5.33) อันดับ 2 การสนทนาโต้ตอบ (ค่าเฉลี่ย 5.19) อันดับ 3 การฟัง (ค่าเฉลี่ย 4.58) อันดับ 4 หลักไวยากรณ์ (ค่าเฉลี่ย 4.34) อันดับ 5 การอ่านทำความเข้าใจเรื่อง (ค่าเฉลี่ย 4.12) อันดับ 6 การออกเสียง (ค่าเฉลี่ย 3.65) อันดับ 7 สำนวน และการเขียน (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.30)

ตารางที่ 13
แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามวิธีการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ

จำนวนวิธี ร้อยละ	บ่อยมาก (3-4 ครั้ง สัปดาห์)	บ่อย (สัปดาห์ ละครั้ง)	ปานกลาง (2-3 ครั้ง สัปดาห์)	ไม่บ่อยนัก (เดือน ละครั้ง)	ไม่ทำเลย	จำนวนทั้งหมด (n)	ค่าเฉลี่ย
1) ตามจากครูหรืออาจารย์	31 6.9	74 16.5	143 31.9	162 36.2	38 8.5	448	2.77
2) ตามจากเพื่อนหรือคนรู้จัก	99 22.1	142 31.7	105 23.4	85 19.0	15 3.3	448	3.50
3) ตามจากบุคคลในครอบครัว	54 12.1	66 14.7	121 27.0	120 26.8	84 18.8	445	2.74
4) เรียนพิเศษตามโรงเรียน กวดวิชาหรือสถาบันสอนภาษาต่างๆ	37 8.3	136 30.4	82 18.3	78 17.4	112 25.0	445	2.79

ตารางที่ 13 (ต่อ)

วิธี	จำนวน ร้อยละ	บ่อยมาก (3-4 ครั้ง สัปดาห์)	บ่อย (สัปดาห์ ละครั้ง)	ปานกลาง (2-3 ครั้ง สัปดาห์)	ไม่บ่อยนัก (เกือบ จะครั้ง)	ไม่ทำ เลย	จำนวน ทั้งหมด (n)	ค่าเฉลี่ย
5) ศึกษาคู่มือภาษาอังกฤษที่บ้าน		12 2.7	17 3.8	31 6.9	46 10.3	336 75.0	442 98.7	1.47
6) อ่านหนังสือที่ไม่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ		58 12.9	96 21.4	146 32.6	124 27.7	23 5.1	447 99.8	3.09
7) อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ		25 5.6	49 10.9	108 24.1	189 42.2	71 15.8	442 98.7	2.48
8) อ่านคอลัมน์ที่ไม่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์		41 9.2	58 12.9	113 25.2	177 39.5	57 12.7	446 99.8	2.66
9) ฟังรายการวิทยุที่ใช้ภาษาอังกฤษ		84 18.8	60 13.4	79 17.6	128 28.6	92 20.5	443 98.9	2.81
10) ชมรายการโทรทัศน์ที่ไม่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ		84 18.8	91 20.3	126 28.1	120 26.8	26 5.8	447 99.8	3.19
11) เปิดเว็บไซต์ภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ต		54 12.1	41 9.2	47 10.5	80 17.9	225 50.2	447 99.8	2.15
รวมเฉลี่ยทุกข้อ								2.70

จากตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีต่างๆ ในระดับที่ใกล้เคียงกันคือมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.15 - 2.81 แต่มีเพียง 4 วิธีเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างให้แสวงหาความรู้ในระดับที่แตกต่างออกไป ได้แก่ วิธีการถามจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 3.50 รองลงมาคือ การชมรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และวิธีอ่านหนังสือที่ไม่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 3 คือ 3.09 ส่วนวิธีศึกษาคู่มือภาษาอังกฤษที่บ้าน เป็นวิธีการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1.47

- 1.3 พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แจกแจงตามค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 14 - 21

ตารางที่ 14
แสดงอันดับที่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
รายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างรับชมเป็นประจำ

รายการโทรทัศน์	อันดับที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เพลง	1	1.41	1.23
ละคร	2	1.20	1.25
รายการที่ให้สาระ ความรู้	3	0.76	1.03
เกมส์โชว์	4	0.69	0.98
ทอล์คโชว์	5	0.68	0.99
ข่าว	6	0.62	1.04
กีฬา	7	0.53	0.98

จากตารางที่ 14 รายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างรับชมเป็นประจำมากที่สุดเรียงตามอันดับ 1-7 มีดังนี้ อันดับ 1 ได้แก่ รายการเพลง (ค่าเฉลี่ย 1.41) อันดับ 2 ได้แก่ ละคร (ค่าเฉลี่ย 1.20) อันดับ 3 ได้แก่ รายการที่ให้สาระ ความรู้ (ค่าเฉลี่ย 0.76) อันดับ 4 ได้แก่ รายการเกมส์โชว์ (ค่าเฉลี่ย 0.69) อันดับ 5 ได้แก่ รายการทอล์คโชว์ (ค่าเฉลี่ย 0.68) อันดับ 6 ได้แก่ รายการข่าว (ค่าเฉลี่ย 0.62) และอันดับ 7 ได้แก่ รายการกีฬา (ค่าเฉลี่ย 0.53)

ตารางที่ 15
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
รับชม	413	92.2
ไม่รับชม	35	7.8
รวม	448	100.0

จากตารางที่ 15 กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ถึงร้อยละ 92.2 ส่วนจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดรับชมรายการประเภทนี้มีอยู่น้อยมากคิดเป็นร้อยละ 7.8

ตารางที่ 16
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเหตุผลในการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

เหตุผลในการเปิดรับชม รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
1) เพราะบิดา มารดาหรือผู้ปกครองแนะนำ	24	5.8
2) เพราะครูหรืออาจารย์แนะนำ	7	1.7
3) เพราะเพื่อนหรือคนรู้จักแนะนำ	11	2.7
4) เพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง	159	38.5
5) เพราะต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน	116	28.1
6) อื่นๆ ได้แก่ เปิดมาเจอโดยบังเอิญ ชอบความ แปลกใหม่	8	1.9
7) ไม่ระบุ	88	21.3
รวม	413	100.0

จากตารางที่ 16 เหตุผลในการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ เพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเองและเพราะต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นเหตุผล 2 ประการหลักที่ได้รับการเลือกจากกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการประเภทนี้มากกว่าเหตุผลอื่นๆ โดยเหตุผลประการแรกได้รับการระบุถึงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.5 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกว่า 1 ใน 4 คือร้อยละ 28.1 ระบุถึงเหตุผลประการหลัง และเหตุผลที่ได้รับการเลือกน้อยที่สุดคือ เพราะครูหรืออาจารย์แนะนำคิดเป็นร้อยละ 1.7

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามพฤติกรรมระหว่างการชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

พฤติกรรมระหว่างการชม	จำนวน	ร้อยละ
1) ทำการบ้าน อ่านหนังสือหรือรับประทานอาหารไปด้วย	105	25.4
2) พูดคุยกับบุคคลอื่น เช่น บุคคลในครอบครัวหรือเพื่อน	73	17.7
3) จดบันทึกความรู้ที่ได้จากการชมลงสมุด	30	7.3
4) บันทึกรายการเป็นวิดีโอเทปเก็บไว้	9	2.2
5) ตั้งใจชมเพียงอย่างเดียวโดยไม่ทำกิจกรรมอื่นเลย	156	37.8
6) ไม่ระบุ	40	9.7
รวม	413	100.0

จากตารางที่ 17 กว่า 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความตั้งใจรับชมรายการเพียงอย่างเดียวโดยไม่ทำกิจกรรมอื่นเลยคิดเป็นร้อยละ 37.8 ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำในระหว่างการชมรายการประเภทนี้มากที่สุดคือ ทำการบ้าน อ่านหนังสือหรือรับประทานอาหารไปด้วยถึงร้อยละ 25.4 รองลงมาคือ พูดคุยกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนหรือคนในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 17.7 พฤติกรรมระหว่างการชมที่กลุ่มตัวอย่างทำน้อยที่สุดคือ การบันทึกรายการเป็นวิดีโอเทปเก็บไว้ คิดเป็นร้อยละ 2.2

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18
แสดงอันดับที่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยม

รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์	อันดับที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประเภทบันเทิงหลากหลาย อี ฟอรั่ ทีนส์ (E for Teens)	1	2.12	1.13
ประเภทสอนภาษาโดยตรง ฟุต ฟิต ฟอ ไฟ อีซซี อิงลิช (Easy English)	2 6	1.25 0.17	1.12 0.55
ประเภทเกมส์โชว์ เอ อี ไอ ฟอรั่ ยู (A E I for You) เชลล์ควิซ (Shellquiz)	3 7	0.89 0.16	0.99 0.57
ประเภทให้ข่าวสาร ความรู้ ทอล์ค ออฟ เดอะทาวน์ (Talk of the Town)	4	0.47	0.96
ประเภทการ์ตูน เบน + บ๊อท เลิฟอิงลิช (Ben + Boat Love English)	5	0.36	0.82
ประเภททอล์คโชว์ มอริ่งทอล์ค (Morning Talk) ไทยแลนด์อินเตอร์เนชันแนล (Thailand International)	8 9	0.13 0.06	0.46 0.33

จากตารางที่ 18 รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ซึ่งได้รับความนิยมจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด 3 อันดับแรกมีดังนี้ อันดับ 1 ได้แก่ รายการประเภทบันเทิงหลากหลายคือ รายการ อี ฟอรั่ ทีนส์ (ค่าเฉลี่ย 2.12) อันดับ 2 ได้แก่ รายการที่สอนภาษาโดยตรงคือ รายการ ฟุต ฟิต ฟอ ไฟ (ค่าเฉลี่ย 1.25) และ อันดับ 3 ได้แก่ รายการประเภทเกมส์โชว์ คือ รายการ เอ อี ไอ ฟอรั่ ยู (ค่าเฉลี่ย 0.89)

ตารางที่ 19
แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ย
ความถี่ในการรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความถี่ รายการ	จำนวน ร้อยละ	ทุก วัน	สัปดาห์ ละครั้ง	2-3 ครั้ง เดือน	เดือน ละครั้ง	มากกว่า 1 เดือน/ ครึ่ง ปี	จำนวน ทั้งหมด (n)	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย
ประเภทบันเทิงหลากหลาย อี ฟอรั ทีนส์ (E for Teens)		11	217	65	27	14	390	3.04	ปานกลาง
		2.7	52.5	15.7	6.5	3.4	94.4		
ประเภทสอนภาษาโดยตรง ฟุต ฟิต ฟอ โฟ		63	98	55	25	12	390	2.39	ปานกลาง
		15.3	23.7	13.3	6.1	2.9	94.4		
อีซี่ อิงลิช (Easy English)		8	16	14	3	-	390	0.39	ต่ำ
		1.9	3.9	3.4	0.7		94.4		
ประเภทเกมโชว์ เอ อี โอ ฟอรั ยู (A E I for You)		8	118	55	20	10	390	1.82	ปานกลาง
		1.5	28.1	13.3	4.8	2.4	34.4		
เชลล์ควิซ (Shellquiz)		1	12	8	4	7	390	0.24	ต่ำ
		0.2	2.9	1.9	1.0	1.7	94.4		
ประเภทให้ข่าวสาร ความรู้ ทอล์ค ออฟ เดอะทาวน์ (Talk of the Town)		19	35	22	10	5	390	0.84	ปานกลาง
		4.8	8.5	5.3	2.4	1.2	94.4		
ประเภทการ์ตูน เบน + บ๊อท เลิฟ อิงลิช (Ben+Boat Love English)		27	19	14	7	5	390	0.70	ปานกลาง
		6.5	4.6	3.4	1.7	1.2	94.4		
ประเภททอล์คโชว์ มอริ่งทอล์ค (Morning Talk)		5	18	6	5	3	390	0.33	ต่ำ
		1.2	4.4	1.5	1.2	0.7	94.4		
ไทยแลนด์อินเตอร์น่า (Thailand International)		2	6	2	-	2	390	0.11	ต่ำ
		0.5	1.5	0.5		0.2	94.4		
รวมเฉลี่ยทุกรายการ								1.10	ปานกลาง

หมายเหตุ เลือกรายการเฉพาะรายการที่ชม 3 รายการ

จากตารางที่ 19 โดยภาพรวมความถี่ในการรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ย 1.10) แต่เมื่อนำมาพิจารณาในแต่ละรายการพบว่า มี 3 รายการที่กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งก็คือ รายการที่ได้รับคามนิยมใน 3 อันดับแรกนั่นเอง (ตารางที่ 14) ได้แก่ รายการประเภทบันเทิงหลากหลายคือ

อี ฟอรั ทีนส์ รายการประเภทสนทนาโดยตรงคือ ฟุต ฟิต ฟอ ไฟ และรายการประเภทเกมส์โชว์คือ เอ อี ไอ ฟอรั ยู โดยมีค่าเฉลี่ยของความถี่ในการรับชมคือ 3.04 2.39 และ 1.82 ตามลำดับ ส่วนรายการนอกเหนือจากนี้มีความถี่ในการรับชมอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 20

แสดงจำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ลักษณะการรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการรับชมรายการ	จำนวนร้อยละ	ชมตลอดรายการ	ชมเพียงบางส่วน	จำนวนทั้งหมด (n)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
ประเภทบันเทิงหลากหลาย อี ฟอรั ทีนส์ (E for Teens)	154 37.3	115 27.8	316 78.5	1.34	ปานกลาง	
ประเภทสนทนาโดยตรง ฟุต ฟิต ฟอ ไฟ	143 34.6	61 14.8	316 78.5	1.10	ปานกลาง	
อีจซี อิงลิช (Easy English)	21 5.1	12 2.9	316 78.5	0.17	ต่ำ	
ประเภทเกมส์โชว์ เอ อี ไอ ฟอรั ยู (A E I for You)	81 19.8	83 20.1	316 78.5	0.78	ปานกลาง	
เชลล์ควิซ (Shellquiz)	15 3.8	9 2.2	316 78.5	0.12	ต่ำ	
ประเภทให้ข่าวสาร ความรู้ ทอล์ค ออฟ เดอะทาวน์ (Talk of the Town)	38 9.2	37 9.0	316 78.5	0.36	ต่ำ	
ประเภทการ์ตูน เบน + โบ๊ท เลิฟ อิงลิช (Ben+Boat Love English)	36 8.7	27 6.5	316 76.5	0.31	ต่ำ	
ประเภททอล์คโชว์ มอร์นิงทอล์ค (Morning Talk)	9 2.2	16 3.9	316 76.5	0.11	ต่ำ	
ไทยแลนด์อินเตอร์เนชัน (Thailand International)	7 1.7	4 1.0	316 76.5	0.06	ต่ำ	
รวมเฉลี่ยทุกรายการ					0.47	ต่ำ

หมายเหตุ เลือกตอบเฉพาะรายการที่ชอบ 3 รายการ

จากตารางที่ 20 ลักษณะการรับชมของกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ทั้งการชมตลอดรายการหรือชมเพียงบางส่วนอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกรายการเท่ากับ 0.47 อย่างไรก็ตาม ลักษณะการรับชมรายการใน 3 อันดับแรก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิงหลากหลายคือ อี ฟอร์ ทินส์ รายการประเภทตอนภาษาโดยตรงคือ ฟุต ฟิต ฟอ ไฟ และรายการประเภทเกมสโว์คือ เอ อี โอ ฟอริยู ก็ยังมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยของลักษณะการรับชมรายการเท่ากับ 1.34 1.10 และ 0.78 ตามลำดับ ซึ่งจัดว่า 3 รายการนี้มีลักษณะการรับชมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 21

แสดงอันดับที่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างชอบชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ปัจจัยที่ทำให้ชอบชมรายการ	อันดับที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
รูปแบบของรายการสนุกสนานและน่าสนใจ	1	2.10	1.05
เนื้อหา มีประโยชน์ตรงกับความต้องการ	2	1.58	1.15
ช่วงเวลาออกอากาศสะดวกต่อการรับชม	3	1.15	1.07
ผู้ดำเนินรายการมีความสามารถด้านภาษาและบุคลิกภาพ	4	0.81	0.98
ความยาวของรายการเหมาะสมดี	5	0.24	0.59

หมายเหตุ เลือกลงตามลำดับความสำคัญ 3 ข้อ

จากตารางที่ 21 ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ รูปแบบของรายการสนุกสนานและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 อันดับที่ 2 คือ เนื้อหาของรายการมีประโยชน์ตรงกับความต้องการด้วยค่าเฉลี่ย 1.58 และอันดับที่ 3 คือ ช่วงเวลาออกอากาศสะดวกต่อการรับชม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.15

1.4 ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แจกแจงตามค่าความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ความคาดหวังประโยชน์	จำนวนร้อยละ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	จำนวนทั้งหมด (ก)	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย			
1) ได้รับความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น	97	21.7	184	41.1	115	25.7	12	2.7	0.9	412	3.87	0.84	สูง
2) ได้รู้วิธีการใช้คำ สำนวนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากขึ้น	66	14.7	173	38.6	139	31.0	27	6.0	1.3	411	3.66	0.88	สูง
3) ได้มีการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	79	17.6	138	30.8	143	31.9	46	10.3	1.3	412	3.58	0.97	สูง
4) ได้มีการทึ่งสำเนียงภาษาอังกฤษ	98	21.9	167	37.3	102	22.8	33	7.4	1.8	408	3.77	0.97	สูง
5) ได้ทราบข่าวสารสาระและความบันเทิงอื่นๆ ที่สอดแทรกอยู่ในรายการ	73	16.3	169	37.7	132	29.5	30	6.7	1.1	409	3.67	0.89	สูง
6) ได้รู้สื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันมางโอกาส เช่น เพื่อน ครู หรือชาวต่างชาติ	30	6.7	70	15.6	147	32.8	124	27.7	9.2	412	2.82	1.06	ปานกลาง
7) ช่วยในการทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม	48	10.3	116	25.9	172	38.4	61	13.8	3.6	411	3.28	0.98	ปานกลาง
8) ได้รู้เป็นหัวข้อสนทนากับครูหรืออาจารย์	17	3.8	41	9.2	124	27.7	148	33.0	17.6	409	2.44	1.04	ปานกลาง
9) ช่วยทำให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย	44	9.8	111	24.8	169	37.7	62	13.8	4.9	408	3.23	1.01	ปานกลาง
10) ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีอื่น	42	9.4	91	20.3	133	29.7	105	23.4	8.5	409	2.99	1.12	ปานกลาง
11) มีโอกาสได้รับรางวัลจากรายการ	11	2.5	31	6.9	58	12.9	115	25.7	43.8	411	1.90	1.07	ปานกลาง
12) ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน	129	28.8	173	38.6	88	19.2	17	3.8	1.1	410	3.99	0.90	สูง
13) ให้เป็นความรู้เสริมในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของไทย	56	12.5	118	26.3	155	34.6	61	13.6	4.7	411	3.31	1.05	ปานกลาง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ความคาดหวังประโยชน์	จำนวน ข้อสอบ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	จำนวน ทั้งหมด (n)	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
14) ใช้เป็นความรู้เสริมในการ ศึกษาต่อต่างประเทศ		54	95	132	89	42	412	3.07	1.17	ปานกลาง
15) ใช้เป็นความรู้เสริมในการ ทำงานในอนาคต		96	122	134	45	15	412	3.58	1.07	สูง
รวมเฉลี่ยทุกข้อ								3.27	-	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์สูงที่สุด 3 อันดับแรก เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยดังนี้คือ ความคาดหวังในเรื่องของการได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน (3.99) ได้รู้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น (3.87) และได้ฝึกการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษ (3.77) อย่างไรก็ตาม ไม่พบว่ามีความคาดหวังประโยชน์จากรายการประเภทนี้ในด้านใดเลยที่อยู่ในระดับต่ำ โดยภาพรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในระดับปานกลางด้วยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.27

ตารางที่ 22.1

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแยกตามประเภทความคาดหวังประโยชน์
ของกลุ่มตัวอย่างจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ความคาดหวังประโยชน์	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
ด้านความบันเทิง			
1) ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน	3.99	0.90	สูง
2) ได้ทราบข่าวสารสาระและความบันเทิงอื่นที่สอดแทรกอยู่ในรายการ	3.67	0.89	สูง
รวมค่าเฉลี่ย	3.83	-	สูง
ด้านความรู้			
1) ได้รู้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.87	0.84	สูง
2) ได้ฝึกการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษ	3.77	0.97	สูง
3) ได้รู้วิธีการใช้คำ สำนวน ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากขึ้น	3.65	0.88	สูง
4) ได้ฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	3.58	0.97	สูง
5) ใช้เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต	3.58	1.07	สูง
6) ใช้เป็นความรู้เสริมในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของไทย	3.31	1.05	ปานกลาง
7) ช่วยในการทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม	3.28	0.98	ปานกลาง
8) ใช้เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ	3.07	1.17	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.51	-	ปานกลาง

ตารางที่ 22.1 (ต่อ)

ความคาดหวังประโยชน์	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
ด้านเสริมสร้างเอกลักษณ์			
1) ช่วยทำให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย	3.23	1.01	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.23	-	ปานกลาง
ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์			
1) ได้ใช้สื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันบางโอกาส เช่น เพื่อน ครู หรือชาวต่างชาติ	2.82	1.06	ปานกลาง
2) ได้ใช้เป็นหัวข้อสนทนากับครูหรืออาจารย์	2.44	1.04	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	2.63	-	ปานกลาง
ด้านความพอใจ			
1) ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีอื่น	2.99	1.12	ปานกลาง
2) มีโอกาสได้รับรางวัลจาก รายการ	1.90	1.07	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	2.45	-	ปานกลาง

จากตารางที่ 22.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แยกตามประเภทต่างๆ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ด้านความบันเทิง มีความคาดหวังประโยชน์มากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือ ด้านความรู้ ค่าเฉลี่ย 3.51 ด้านการเสริมสร้างเอกลักษณ์ ค่าเฉลี่ยคือ 3.23 ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยคือ 2.63 และด้านความพอใจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังประโยชน์น้อยที่สุดด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีเพียงด้านความบันเทิงเท่านั้นที่อยู่ในระดับสูง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 ความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ แจกแจงตามค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23
แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ความพึงพอใจ	จำนวน ร้อยละ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	จำนวน ทั้งหมด (n)	ค่า เฉลี่ย	SD	ความหมาย
1) ทราบความหมายของคำศัพท์ และสำนวนในภาษาอังกฤษ มากขึ้น	109 24.3	187 37.3	115 25.7	15 3.3	3 0.7	409 99.0	3.89	0.87	สูง	
2) ใช้คำศัพท์หรือสำนวนภาษา- อังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น	85 14.5	177 39.5	136 30.1	30 8.7	2 0.4	409 99.0	3.67	0.85	สูง	
3) ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ ถูกวิธี	87 15.0	149 33.3	139 31.0	48 10.7	4 0.9	407 98.5	3.58	0.93	สูง	
4) พึงสำเนียงภาษาอังกฤษได้ ชัดเจนขึ้น	87 19.4	138 30.8	123 27.5	49 10.9	5 1.1	402 97.3	3.83	0.99	สูง	
5) ทราบข่าวสารคดีและ ความบันเทิงอื่นๆ ที่สอดแทรก อยู่ในรายการ	70 15.6	159 35.5	132 29.5	38 8.5	8 1.8	407 98.5	3.80	0.94	สูง	
6) ใช้สื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิต ประจำวันมางโอกาส เช่น เพื่อน ครู หรือชาวต่างชาติ	28 8.3	51 11.4	166 34.8	119 26.8	53 11.8	407 98.5	2.71	1.08	ปานกลาง	
7) ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม แม่นยำขึ้น	43 9.6	122 27.2	168 37.5	58 12.5	17 3.8	406 98.3	3.29	0.97	ปานกลาง	
8) มีหัวข้อสนทนากับครูหรือ อาจารย์	18 3.6	44 9.8	123 27.5	143 31.9	80 17.9	406 98.3	2.44	1.05	ปานกลาง	
9) ทำให้ตนเองเป็นคนเก่งและ ทันสมัย	40 8.9	105 23.4	166 37.7	68 15.2	25 5.6	404 97.8	3.17	1.02	ปานกลาง	
10) ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่า การเรียนภาษาอังกฤษโดย วิธีอื่น	50 11.2	88 19.2	135 30.1	92 20.5	43 9.8	406 98.3	3.02	1.17	ปานกลาง	
11) มีโอกาสได้รับรางวัลจาก รายการ	12 2.7	24 5.4	77 17.2	103 23.0	190 42.4	406 98.3	1.93	1.08	ปานกลาง	
12) ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	125 27.9	158 34.8	100 22.3	16 3.6	7 1.6	404 97.8	3.93	0.93	สูง	
13) ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มใน การสอบเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยของไทย	57 12.7	105 23.4	158 35.3	77 17.2	12 2.7	409 99.0	3.29	1.02	ปานกลาง	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	จำนวน ร้อยละ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	จำนวน ทั้งหมด (n)	ค่า เฉลี่ย	SD	ความหมาย
14) ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่ม ในการศึกษาต่อต่างประเทศ	61 13.8	79 17.6	125 27.9	102 22.8	42 9.4	409 98.0	3.04	1.21	ปานกลาง	
15) ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่ม ในการทำงานในอนาคต	82 18.3	110 24.6	138 30.8	61 13.6	17 3.8	408 98.8	3.44	1.10	สูง	
รวมค่าเฉลี่ยทุกข้อ								3.24	-	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์สูงสุด 3 อันดับแรก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ความพึงพอใจในเรื่องของการได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน (3.93) ได้ทราบความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น (3.89) และใช้คำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น (3.67) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีความพึงพอใจระดับต่ำในด้านใดเลย โดยภาพรวมแล้วความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างจัดอยู่ในระดับปานกลางด้วยค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อเท่ากับ 3.24

ตารางที่ 23.1

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแยกตามประเภทความพึงพอใจ
ของกลุ่มตัวอย่างจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
ด้านความบันเทิง			
1) ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน	3.93	0.93	สูง
2) ทราบข่าวสารสาระและความบันเทิงอื่นที่สอดแทรกอยู่ในรายการ	3.60	0.94	สูง
รวมค่าเฉลี่ย	3.77	-	สูง
ด้านความรู้			
1) ทราบความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.89	0.87	สูง
2) ใช้คำศัพท์หรือสำนวน ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากขึ้น	3.67	0.85	สูง
3) ฟังสำเนียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจนขึ้น	3.83	0.99	สูง
4) ออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	3.56	0.93	สูง
5) ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มในการทำงานในอนาคต	3.44	1.10	สูง
6) ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแม่นยำขึ้น	3.29	0.97	ปานกลาง
7) ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ของไทย	3.29	1.02	ปานกลาง
8) ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มในการศึกษาต่อต่างประเทศ	3.04	1.21	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.48	-	ปานกลาง

ตารางที่ 23.1 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	SD	ความหมาย
ด้านเสริมสร้างเอกลักษณ์			
1) ทำให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย	3.17	1.02	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.17	-	ปานกลาง
ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์			
1) ใ้สื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันบางโอกาส เช่น เพื่อน ครู หรือชาวต่างชาติ	2.71	1.06	ปานกลาง
2) มีหัวข้อสนทนากับครูหรืออาจารย์	2.44	1.05	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	2.58	-	ปานกลาง
ด้านความพอใจ			
1) ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีอื่น	3.02	1.17	ปานกลาง
2) มีโอกาสได้รับรางวัลจาก รายการ	1.93	1.08	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	2.48	-	ปานกลาง

จากตารางที่ 23.1 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แยกตามประเภทต่างๆ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ด้านความบันเทิงด้วยค่าเฉลี่ย 3.77 รองลงมาคือด้านความรู้ ค่าเฉลี่ยคือ 3.48 ด้านการเสริมสร้างเอกลักษณ์ ค่าเฉลี่ยคือ 3.17 ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 2.58 และด้านความพอใจกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจน้อยที่สุดด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ซึ่งความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีเพียงด้านความบันเทิงเท่านั้นที่อยู่ในระดับสูง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 1.6 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น แจกแจงตามค่าความถี่และค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 24 - 25

ตารางที่ 24
แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเหตุผลที่ไม่รับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

เหตุผลที่ไม่รับชมรายการ	จำนวน	ร้อยละ
1) เพราะคิดว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีอื่นจะให้ผลดีกว่า	2	5.7
2) เพราะเนื้อหาของรายการที่มีอยู่ไม่ตรงกับความสนใจ	7	20.0
3) เพราะไม่ชอบรูปแบบของรายการที่น่าเสนอ	4	11.4
4) เพราะช่วงเวลาในการออกอากาศไม่สะดวกต่อการรับชม	12	34.3
5) อื่นๆ ได้แก่ ไม่มีโทรทัศน์ ไม่อยากชม	3	8.6
6) ไม่ระบุ	7	20.0
รวม	35	100.0

จากตารางที่ 24 เหตุผลที่ได้รับการระบุถึงจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่รับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ (จำนวน 35 คน) มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ เพราะช่วงเวลาในการออกอากาศไม่สะดวกต่อการรับชม คิดเป็นร้อยละ 34.3 อันดับ 2 คือ เพราะเนื้อหาของรายการที่มีอยู่ไม่ตรงกับความสนใจด้วยร้อยละ 20.0 และอันดับ 3 คือ เพราะไม่ชอบรูปแบบของรายการที่น่าเสนอด้วยร้อยละ 11.4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวนกตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็น
เกี่ยวกับรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในด้านต่างๆ

ข้อเสนอแนะ		จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหา	ให้ความรู้ภาษาอังกฤษด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น คำศัพท์ ส่วนวน ไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว	22	4.9
	ให้ความรู้ภาษาอังกฤษหลายด้าน โดยแบ่งเป็นช่วงๆ	137	30.6
	ให้ความรู้ภาษาอังกฤษโดยสอดแทรกความบันเทิง อื่นๆ ได้แก่ ใช้ส่วนวนได้ตอบกัน	242	54.0
		1	0.2
	รวม	403	90.0
รูปแบบ	เป็นรายการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทยประกอบ	111	24.8
	เป็นรายการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่มีภาษาไทยประกอบ	25	5.8
	เป็นรายการสอนภาษาอังกฤษและมีละครสั้นประกอบ การอธิบาย	49	10.9
	เป็นรายการสนทนาหรือสัมภาษณ์ด้วยภาษาไทยและ มีคำบรรยายภาษาอังกฤษประกอบ	29	6.5
	เป็นรายการสนทนาหรือสัมภาษณ์ด้วยภาษาอังกฤษและ มีคำบรรยายภาษาไทยประกอบ	75	16.7
	เป็นรายการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ	13	2.9
	เป็นรายการเกมส์โชว์โดยใช้ภาษาอังกฤษ	60	13.4
	อื่นๆ ได้แก่ เป็นรายการเพลง	5	1.1
	รวม	367	81.9
	ผู้ดำเนินรายการ	เป็นคนไทยที่มีอาชีพครูหรืออาจารย์สอนภาษาอังกฤษ	21
เป็นคนไทยผู้ทรงคุณวุฒิหรือเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ		43	9.6
เป็นคนไทยที่มีชื่อเสียง นักแสดง หรือนักร้องที่มี ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ		95	21.2
เป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา		104	23.2
เป็นบุคคลใดก็ได้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ		131	29.2
อื่นๆ ได้แก่ มีทั้งคนไทยและคนต่างชาติ คนต่างชาติที่พูด ภาษาไทยได้คล่อง		7	1.6
รวม		401	89.5

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ		จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ ในการออกอากาศ	ทุกวัน	151	33.7
	ทุกวันจันทร์-ศุกร์	63	14.1
	ทุกวันเสาร์หรืออาทิตย์	59	13.2
	ทุกวันเสาร์และอาทิตย์	92	20.5
	สัปดาห์ละครั้งระหว่างวันจันทร์-ศุกร์	20	4.5
	สัปดาห์ละครั้งวันเสาร์หรืออาทิตย์	54	12.1
รวม		439	98.0
เวลาออกอากาศ	05.00-07.00 น.	45	10.0
	08.00-10.00 น.	57	12.7
	11.00-13.00 น.	45	10.0
	14.00-16.00 น.	46	10.3
	17.00-19.00 น.	160	35.7
	20.00-22.00 น.	82	18.3
รวม		435	97.1
ความยาว	5-15 นาที	77	17.2
	20-30 นาที	135	30.1
	35-45 นาที	79	17.6
	50-60 นาที	128	28.6
	มากกว่า 60 นาที	19	4.2
	รวม		438

จากตารางที่ 25 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในด้านต่างๆ นั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งต้องการให้รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษมีเนื้อหาตลอดทั้งความบันเทิงด้วยร้อยละ 54.0 รูปแบบของรายการที่กลุ่มตัวอย่างต้องการมากที่สุดคือ เป็นการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาไทยประกอบคิดเป็นร้อยละ 24.8 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 29.2 มีความเห็นว่าผู้ดำเนินรายการจะเป็นบุคคลใดก็ได้ที่มีความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการออกอากาศรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ทุกวันถึงร้อยละ 33.7 โดยมีช่วงเวลาในการออกอากาศระหว่างเวลา 17.00-19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 35.7 และควรมีความยาวของรายการประมาณ 20-30 นาทีด้วยร้อยละ 30.1

นอกจากนี้ ยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ควรมีรายการประเภทนี้เพิ่มขึ้นกว่าปัจจุบัน จำนวน 9 คน
2. ควรนำเพลงหรือภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ มาอธิบายให้ความรู้เป็นภาษาไทย จำนวน 6 คน
3. ควรสอดแทรกเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และเรื่องที่กำลังได้รับความสนใจเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน
4. ควรมีการตั้งคำถามชิงรางวัลจากความรู้ที่เสนอ ในรายการแต่ละเดือน จำนวน 2 คน
5. อยากให้รายการเปิดโอกาสให้ผู้ชมที่บ้าน มีส่วนร่วมในรายการด้วย จำนวน 2 คน
6. ไม่ควรมีโฆษณามากเกินไป และตอนท้ายรายการ ควรมีการสรุปเนื้อหาที่เสนอในครั้งนั้น จำนวน 1 คน
7. อยากให้มีรายการข่าวเป็นภาษาอังกฤษ และมีคำบรรยายเป็นภาษาไทย จำนวน 1 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA)

2.1.1 สมมติฐานที่ 1 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร ดังแสดงในตารางที่ 26 - 29

ตารางที่ 26

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t	p
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	ชาย	164	71.08	12.49	-1.221	0.223
	หญิง	284	72.37	9.65		

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 27

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับอายุ

ตัวแปร	อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ที่ต่างกัน
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	14-15 ปี	85	72.34	11.82	3.898*	2>3
	16-17 ปี	299	72.43	10.15		
	18 ปีขึ้นไป	51	67.92	12.57		
	รวม	431	71.89	10.88		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' แล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 16-17 ปีมีค่าเฉลี่ยของความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป (ดังแสดงในตารางที่ 27.1)

ตารางที่ 27.1

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวเดียววิธีของ Scheffe' ของ
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษในกลุ่มอายุต่าง ๆ

กลุ่มอายุ	14-15 ปี	16-17 ปี	18 ปีขึ้นไป
14-15 ปี	-	-0.08	4.42
16-17 ปี		-	4.51*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 28

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับประเภทของโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่

ตัวแปร	ประเภทของโรงเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	โรงเรียนรัฐบาล	311	72.33	9.56	0.914
	โรงเรียนเอกชน	90	71.22	13.12	
	โรงเรียนสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย	47	70.34	13.29	
	รวม	448	71.90	10.78	

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่างกัน มีความ
ต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 29

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	มัธยมศึกษาปีที่ 4	135	72.74	12.57	0.286
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	153	71.88	10.39	
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	160	71.49	9.49	
	รวม	448	71.90	10.78	

จากตารางที่ 29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการแสวงหา
ความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 30
แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับแผนการเรียน

ตัวแปร	แผนการเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	วิทย์-คณิต	164	71.01	9.52	1.411
	ศิลป์-คำนวณ	161	72.65	10.55	
	ศิลป์-ภาษา	97	72.86	13.38	
	อื่นๆ ได้แก่ อังกฤษ-ไทย- สังคม ศิลป์ทั่วไป วิทย์-ช่าง	26	69.27	8.25	
	รวม	448	71.90	10.78	

จากตารางที่ 30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 31
แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ผลการเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ที่ต่างกัน
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	ดีมาก (เกรด 4 หรือ A)	84	76.30	11.82	11.24*	1 > 3
	ดี (เกรด 3 หรือ B)	141	73.35	9.48		1 > 4
	พอใช้ (เกรด 2 หรือ C)	137	69.72	10.19		1 > 5
	ผ่าน (เกรด 1 หรือ D)	72	70.28	8.34		2 > 5
	ไม่ผ่าน (เกรด 0 หรือ E)	12	58.92	18.40		3 > 5
	รวม	448	71.91	10.79		4 > 5

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมาต่างกัน มีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมาในระดับดีมาก (เกรด 4 หรือ A) มีค่าเฉลี่ยของความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่า 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับพอใช้ (เกรด 2 หรือ C) กลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับผ่าน (เกรด 1 หรือ D)

และกลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับไม่ผ่าน (เกรด 0 หรือ E) นอกจากนี้ กลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับไม่ผ่านยังมีค่าเฉลี่ยของความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนในระดับอื่นอีกด้วย คือ กลุ่มที่มีผลการเรียนดี พอใช้ และผ่าน (ดังแสดงในตารางที่ 31)

ตารางที่ 31.1

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีของ Scheffe' ของความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษในกลุ่มที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างๆ

ผลการเรียน	ดีมาก	ดี	พอใช้	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ดีมาก	-	2.94	6.58*	6.02*	17.38*
ดี		-	3.64	3.08	14.44*
พอใช้			-	-0.56	10.80*
ผ่าน				-	11.38*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 32

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองชาย

ตัวแปร	อาชีพของบิดาผู้ปกครองชาย	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	รับราชการ	75	70.85	9.96	1.689
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	36	71.75	8.22	
	พนักงานบริษัทเอกชน	72	74.82	10.41	
	ทำธุรกิจส่วนตัว	198	71.88	11.53	
	อื่นๆ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย เกษียณ เกษตรกรรม	60	70.80	9.72	
	รวม	441	72.03	10.65	

จากตารางที่ 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาหรือผู้ปกครองชายประกอบอาชีพต่างกันมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 33

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับอาชีพของมารดาหรือผู้ปกครองหญิง

ตัวแปร	อาชีพของมารดา/ผู้ปกครองหญิง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	รับราชการ	60	73.48	10.35	0.480
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	73.30	11.06	
	พนักงานบริษัทเอกชน	40	71.97	8.42	
	ทำธุรกิจส่วนตัว	120	71.62	12.28	
	แม่บ้าน	175	71.43	10.52	
	อื่นๆ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย	26	70.69	9.93	
	เกษียณ ราชการกรม				
	รวม	444	71.86	10.81	

จากตารางที่ 33 กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาหรือผู้ปกครองหญิงประกอบอาชีพต่างกันมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 34

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ย

ตัวแปร	รายได้ของครอบครัว เดือน (บาท)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	ดูที่ค่า p
ความต้องการแสวงหา ความรู้ภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 20,000	86	68.09	11.34	5.810*	1 < 5
	20,001-40,000	165	71.75	8.54		1 < 6
	40,001-60,000	74	72.66	10.63		
	60,001-80,000	45	73.29	10.68		
	80,001-100,000	37	76.49	10.82		
	มากกว่า 100,000	32	76.84	12.31		
	รวม	439	72.11	10.47		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีรายได้โดยเฉลี่ย 80,001-100,000 บาท และมากกว่า 100,001 บาทต่อเดือนมีค่าเฉลี่ยของความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อเดือน (ดังแสดงในตารางที่ 34.1)

ตารางที่ 34.1

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีของ Scheffe' ของ
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษในกลุ่มที่ครอบครัวยังมีรายได้ต่าง ๆ

รายได้ของครอบครัว/ เดือน (บาท)	ต่ำกว่า 20,000	20,001- 40,000	40,001- 60,000	60,001- 80,000	80,001- 100,000	มากกว่า 100,001
ต่ำกว่า 20,000	-	-3.85	-4.57	-5.20	-8.39*	-8.75*
20,001-40,000		-	-0.92	-1.54	-4.74	-5.10
40,001-60,000			-	-0.83	-3.82	-4.18
60,001-80,000				-	-3.20	-3.55
80,001-100,000					-	-0.36

2.1.2 สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทาง
โทรทัศน์แตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร ดังแสดงในตารางที่ 35 - 43

ตารางที่ 35

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	ชาย	148	29.54	7.04	-2.926*
	หญิง	267	31.55	8.44	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 35 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้
ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตาม
สมมติฐาน โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทาง
โทรทัศน์มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 36

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับอายุ

ตัวแปร	อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	14-15 ปี	80	31.18	7.32	0.093
	16-17 ปี	274	30.81	6.49	
	18 ปีขึ้นไป	48	30.83	7.11	
	รวม	402	30.89	6.72	

จากตารางที่ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 37

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับประเภทของโรงเรียน

ตัวแปร	ประเภทของโรงเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ที่ต่างกัน
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	โรงเรียนรัฐบาล	287	30.53	6.98	8.030*	2 > 1
	โรงเรียนเอกชน	83	33.12	5.03		
	โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย	43	28.47	6.74		2 > 3
	รวม	413	30.84	6.72		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประเภทต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในประเภทของโรงเรียนเอกชนมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในประเภทของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (ดังแสดงในตารางที่ 37.1)

ตารางที่ 37.1

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีของ Scheffe' ของ
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
ในกลุ่มที่ศึกษาอยู่ในประเภทของโรงเรียนต่างๆ

ประเภทของโรงเรียน	โรงเรียนรัฐบาล	โรงเรียนเอกชน	โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
โรงเรียนรัฐบาล	-	-2.59*	2.07
โรงเรียนเอกชน		-	4.66*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 38

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ที่ต่างกัน
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	มัธยมศึกษาปีที่ 4	128	31.72	6.63	3.221*	-
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	136	29.70	7.20		
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	149	31.12	6.23		
	รวม	413	30.84	6.72		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 38 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' ไม่พบว่ากลุ่มตัวอย่างคู่ใดมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ต่างกัน (ดังแสดงในตารางที่ 38.1)

ตารางที่ 38.1

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีของ Scheffe' ของ
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
ในกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างๆ

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
มัธยมศึกษาปีที่ 4	-	2.02	0.60
มัธยมศึกษาปีที่ 5		-	-1.42

ตารางที่ 39

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 ทดติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับแผนการเรียน

ตัวแปร	แผนการเรียน	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย	SD	F
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	วิทย์-คณิต	153	30.61	7.10	0.758
	ศิลป์-คำนวณ	148	31.40	6.45	
	ศิลป์-ภาษา	89	30.65	6.61	
	อื่นๆ ได้แก่ อังกฤษ- ไทย-สังคม ศิลป์ทั่วไป	23	29.43	6.34	
	วิทย์-ช่าง				
	รวม		413	30.84	

จากตารางที่ 39 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแผนการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 40

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 ทดติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
 กับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ผลการเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	ดีมาก (เกรด 4 หรือ A)	81	31.16	6.35	1.444
	ดี (เกรด 3 หรือ B)	133	31.56	5.69	
	พอใช้ (เกรด 2 หรือ C)	125	30.82	7.30	
	ผ่าน (เกรด 1 หรือ D)	63	29.22	7.47	
	ไม่ผ่าน (เกรด 0 หรือ E)	9	29.44	9.65	
	รวม		411	30.85	

จากตารางที่ 40 กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 41

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 ทดติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
 กับอาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองชาย

ตัวแปร	อาชีพของบิดา/ผู้ปกครองชาย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	รับราชการ	71	30.20	6.57	0.618	
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	34	30.91	6.61		
	พนักงานบริษัทเอกชน	68	31.54	6.78		
	ทำธุรกิจส่วนตัว	180	31.07	6.81		
	อื่นๆ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย	53	29.96	6.98		
	เกษียณ เกษตรกรรม					
	รวม	406	30.84	6.76		

จากตารางที่ 41 กลุ่มตัวอย่างที่บิดาหรือผู้ปกครองชายมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 42

แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 ทดติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
 กับอาชีพของมารดาหรือผู้ปกครองหญิง

ตัวแปร	อาชีพของมารดา/ผู้ปกครองหญิง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	รับราชการ	58	30.07	6.83	0.927
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	31.67	5.48	
	พนักงานบริษัทเอกชน	37	29.81	6.57	
	ทำธุรกิจส่วนตัว	110	30.81	7.51	
	แม่บ้าน	160	31.49	6.06	
	อื่นๆ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย	23	29.30	8.01	
	เกษียณ เกษตรกรรม				
รวม	409	30.84	6.72		

จากตารางที่ 42 กลุ่มตัวอย่างที่มารดาหรือผู้ปกครองหญิงมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 43
แสดงผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับรายได้ของครอบครัว

ตัวแปร	รายได้ของครอบครัว/เดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ	ต่ำกว่า 20,000 บาท	76	30.20	7.49	1.689
	20,001-40,000 บาท	148	31.77	8.20	
	40,001-60,000 บาท	71	31.14	6.43	
	60,001-80,000 บาท	42	28.79	6.74	
	80,001-100,000 บาท	36	30.31	7.62	
	มากกว่า 100,000 บาท	31	31.74	5.97	
	รวม	404	30.92	6.70	

จากตารางที่ 43 กลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

2.2.1 สมมติฐานที่ 3 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ดังแสดงในตารางที่ 44

ตารางที่ 44
แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ
กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ	413	0.129**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 44 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวกคือ เมื่อนักเรียนมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมาก ก็จะมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มากด้วย

2.2.2 สมมติฐานที่ 4 ความคาดหวังประโยชน์จากรายการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ดังแสดงในตารางที่ 45

ตารางที่ 45

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ
ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์	412	0.138**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 45 ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวกคือ เมื่อนักเรียนมีความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มากก็จะมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ มากด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.3 สมมติฐานที่ 5 พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการฯ ดังแสดงในตารางที่ 46

ตารางที่ 46
แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ
จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการฯ	P
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์	409	0.179**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 46 พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน และเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มากก็จะมี ความพึงพอใจมากด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

2.3.1 สมมติฐานที่ 6 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษและความคาดหวังประโยชน์จากรายการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ดังแสดงในตารางที่ 47

ตารางที่ 47

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษและความคาดหวังประโยชน์
จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ

ตัวแปร	R	R ²	t
ความคาดหวังประโยชน์จากรายการฯ	0.138	0.019	2.827**
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ			1.404

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 47 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณพบว่า ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์เป็นตัวแปรเดียวที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถอธิบายพฤติกรรมเปิดรับชมรายการได้ร้อยละ 1.9 ($R^2 = .019$) และเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มาก จะมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ มากด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 2.3.2 สมมติฐานที่ 7 ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตารางที่ 48

ตารางที่ 48

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณระหว่าง
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์
จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
กับความพึงพอใจจากการชมรายการ

ตัวแปร	R	R ²	t
ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ	.848	0.718	1.619
ความคาดหวังประโยชน์จากรายการ			27.861**
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการ			2.071**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 48 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณพบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปรคือ ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมารวมกันอธิบายความพึงพอใจจากการชมรายการของนักเรียนแล้ว มีเพียงตัวแปรอิสระ 2 ตัวหลังเท่านั้นคือ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการและพฤติกรรมเปิดรับชมรายการเท่านั้นที่สามารถอธิบายความพึงพอใจของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วยร้อยละ 71.8 ($R^2 = .718$) และเป็นความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการประเภทนี้มาก จะมีความพึงพอใจจากการรับชมรายการมากด้วย ส่วนตัวแปรความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักเรียนแต่อย่างใด